

210
STANISLAO. AUGUSTO.

SERENISSIMO. ET. POTENTISSIMO.

POLONIÆ. REGI.

MAGNO. DUCE. LITHVANIÆ. &c.

MAGNI. HEROIS.

PRIMI. QUE. REGNI. SENATORIS.

CASTELLANI. CRACOVIENSIS.

CLARISSIMI. COPARUM. DUCIS.

VETUSTISSIMA. CIOŁEK. PROSAPIA. ORIUNDI.

STANISLAI. PONIATOVII.

PRÆSTANTISSIMO. FILIO:

PER. MATREM. PRINCIPEM. CONSTANTIAM.

DE. DUCIBUS. CZARTORISCIIS.

E. JAGELLONUM. SACRA. STIRPE. PROPECTO:

RELIGIONE. PIETATE. OMNIS. ERUDITI-

ONIS. LAUDE. JUSTITIA. CLEMENTIA.

COMITATE. BENEFICENTIA. PRUDEN-

TIA. CONSILIO. FORTITUDINE. ANIMI.

ORIS. MAJESTATE. SUAVISSIMAQUE. FACUNDIA.

ORNATISSIMO.

ET. AD. REGNANDUM. NATO.

A VICINIS. AMICISQUE. REIPUBLICÆ.
MAXIMIS. PRINCIPIBUS. ÆSTIMATISSIMO,

ET. MAGNI. HABITO.

GENTIS. LIBERÆ. BENEVOLENTIAM. ITA.
PROMERITO.

UT. UNANIMIBUS. TOTIUS. NATIONIS.
SUFFRAGIIS.

SINE. EXEMPLO. CONCORDISSIME.
IN. REGEM. ELIGERETUR.

SAPIENTIA. UTI. SUA. PROPRIA. DOTE.

OMNIBUS. QUI. THRONUM. POLONUM.
AMBIRE. POTUERINT.

OMNIBUSQUE. CIVIBUS. PRÆCELLENTI.
SCIENTIARUM. ET. ARTIUM. DEO. TUTELARI.

VERO. AMORI. DELICIIISQUE. POPULI.

QUEM. (QUOD. DE. TITO. DICTUM) SI. VIDEAS,
SI. AUDIAS. SILEX. ES. SI. NON. AMES.
BREVIBUS:

REGI. SAPIENTI.

CARMEN. LYRICUM. OFFICIA. REGIS.
COMPLEXUM.

STANISLAUS. KONARSKI. è SCHOLIS. PIIS.

Fidelis amantissimusque sui Regis Cliens, Subditus.

In sua ac Congregationis Schol. Piarum.

MAIESTATI. DEBITÆ. VENERATIONIS. PIGNUS.
ANNO. M. DCC. LX. IV.
D. D. D.

LECTORI.

5 182

I Neunte fere Interregno, cum de Ornamento Gentis, STANISLAO PONIA-
TOVIO, ad Regnum Candidato, pri-
mi tum inter Nos sermones essent, Ode
hac de Sapiente Rege, amicis decantata fuit. Nemo
erat, qui p̄cturam simulacrumque videret, qui non
mox Archetypon, unde hac tracta sint, facile agno-
scret. Imago Sapientis Regis, mirum in modum, cum
nulloque mortalium melius, quam cum hoc suo Exem-
plari, tamque illustri Candidato, convenire visa est.
Illum effingi, illius lineamenta duci, ejus esse effigiem,
omnes illico judicavere. Nihil illi propius, nihil similis:
Ille est! quis dubitet? vox una omnium fuit.

Quæ tum de futuro Rege dicebamus, jam nunc
in presente, neminem fallunt. Summo Reipublicæ bo-
no concessus est nobis à D. O. M. Rex Sapiens. Hæc
sola notio, omne id quod Principes summos & glorio-
sissimos facit, complectitur & definit. Erit Rex pius,
justus, clemens, officii diligens, beneficus, Populi Pater,
magnanimus, fortis, utraque fortuna invictus, dum
erit Sapiens. Jam cum tanta sit de Regis STANISLAI
AUGUSTI Sapientia, tamque bene fundata univer-
sorum opinio, Illi honorificentissima, nobis utilissima
& que ac jucundissima, aut ille unde quaque proderit, ut
nobis certissima spes est, Reipublicæ, nunc jam Reges
vel

Δι

vel

vel optimi, non erunt unquam bono humani generis. Desperandum esset de salute & fortuna publica, si hoc Principe divinitus Nobis dato, de ea quis dubitare ausit. Tempore eget, quæ enim longa depravârit & corrupêrit etas, resciri corrigique repente nequeunt. Concordia Civium eget, nam Civitati, secum ipsi discordi, nulla salus, DEUSque Ipse ruinam occasumque minatur. Voluntate & ope nostri omnium eget, quis enim cum invitis nolentibusque quidquam proficiat? Quamquam magna Ejus mens, id quoque non ignoret: opus esse benefacere vel invitæ multitudi- ni. Ille laboriosissima, ut à teneris asuevit, vi- tæ rationi non pareat, neque illi Sapientia Cœlestis, nec ars ulla imperandæ regendique deerit. Hæc sunt de Eo Gentis libera, hæc Vicinorum Magnorumque Principum & Nationum præclara Judicia. Hæc de Eo & vati auguria Musæ divinitus inspirarunt.

Si Carmen, quam hujus Generis Carmina esse soleant, quamque Princeps eorum Octavii Augusti Poeta exemplum dederit, insolenter longius est, meæ quidem intemperantiæ culpa est, sed causa, magnitudo materia. Inexhausta res est officium Principis. Multa mihi in mentem venerunt, at nondum omnia. Esto & senile vitium: aut Oloris, infinite usque ad funus cantantis, imitatio. Fortasse varietas rerum, fastidium tollet, & ad dandam insueta in id generis Cantu lon- gitudini veniam, animum legentis deliniet. Scio Re- gem Musis esse amicissimum, Illæ autem curas & cogitationes Regias importunè non rumpent, expectabunt præ foribus, si quid otii Regi forte supererit.

AD

AD FUTURUM POLONIAE REGEM:

Ex illo Salomonis:

*Da mihi Domine Sedum tuarum Assiricem
Sapientiam, quæ mecum sit, &c.*

DE SAPIENTE REGE.

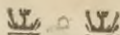
ODE.

SI quod prophanis est vetitum, licet
Audire Vates: Sarmatiæ novum
Regem daturus, sic Deos est,
Sic Superum Pater allocutus,

Me teste: Se quod rite colentibus,
Bonisque, Reges det populis bonos,
Probos, pios, fortes, tenaces
Justitiæ? Sapientiamquæ

Locet

Locet beati pone latus! Throni:
 Quae dicte aptas, feligat optimas,
 Et pacis & belli, secundis
 Temporibus dubiisque, Leges

Haec, scepra sacra versat ubi manu;
 Sancto Senatus Concilio, Patres
 Conscribit augustos: Ad omne,
 (E populo meliore quovis

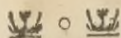
Lectio) recenset munus idoneos.
 Addit bonis calcaria, praemiis.
 Cietque tardantem mereri
 Utilium celebrata late

Merces laborum. Perdita spes malis.
 Fortuna Cives deserit improbos.
 Virtutis almæ cuncta parent
 Imperio. Patrios honores,

Non illa Avorum, sed meritis jubet
 Gnavam juventam quæere propriis.
 Greges adulantum, paratas
 Vaenum animas facilesque vendi,

Sublimis arcet limine Regiae,
 Fasces & omnes flagitio eripit.
 Intaminatis ipsa praeest
 Judiciis, nec in innocentem!

Jus

Jus dat potenti. Si facilis tamen
 Si prompta culpæ parcere supplici:
 At crimen exerta protervum
 Terret & insequitur securi.

Hinc triste septis qualis olentibus
 Lupus, canum qui territus agmine,
 Arrexit horrentes capillos,
 Perpetuaque fuga relictis

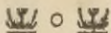
Erupit oris: sic miserabile,
 Sic omni inaudax & pavidum loco,
 Foroque, comptisque pulium
 Ac domibus, scelus exul errat.

Serris nec aurum vesteque triplici
 Eget, nec Argi centum oculis thorus
 Pudicus: effraenes sat ausus
 Poena vigil cohibet, nefasque.

Rectricis haec est vis Sapientiae.
 Illius ars est, nosse, quid indoles?
 Genti quid innatus reposcat
 Laudis amor? quid opum cupido?

Non usitatis inde modis agit,
 Urgetque motu perpete, floreat
 Artes ut omnes: hicque acuto
 Ingenio, vel adusque priscis

Res

Res irrepertas detegat, aut novam
Luce[m] repertis addat; at hic manu
Quam mente plus celer, stupendi
Res operis pretiique magni

Effingat; (empturo illicium potens.)
Desiderati sic opifex lucri
Sit certus, ac isto perennes
Fonte meent remeentque nummi.

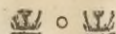
Primus regentis sed labor, ut parens
Faecunda frugum, rura Ceres colat:
Typhisque quaefitas in omni
Littore, velivolisque clausas

Merces carinis, invehat urbibus.
Gaudetque, privatam si opulentiam
Industriae debet, suasque
Quisque opera studiosiore

Res semper urget navus & impiger.
Re singulorum crescere publicam
Cum norit, & commune magnum
Censibus exiguis parari.

Nec negligit, quas celat humus sinus
Gazas avaro: viscera montium
Ferro secat, nigris & infert
Damna Pluti Triviaeque Regnis,

Venas

Venas ut addat divitiis novas.
Tranquilla tutas sed teneant opes
Ut Regna, tutela potenti, et
Viribus hic opus est & armis.

Haec Rex futuri prospiciens, parat,
Ne consilij expers, quid trepidis agat
In rebus, incensâ sequatur
Dardanidem Aeneadasque Troiâ.

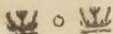
Recensue miles, ne rudis agminum
Flammaeque, Martis turbet opus grave.
Constat, repentinis deesse
Et subitis animum, modumque,

In imparatos si celeri pede
Hostis vel impar ingruit. Otia
Rex nescit, eventura prudens
Providet & meditatur alta

In pace bellum: vel Socialibus
Paci suorum faederibus cavet;
Vectes ut æternos ahenis
Det foribus, referet nec unquam

Templum Bifrontis: Laetus, amabilem
Suo quietem si populo, eximit
Externa nec vis, Civium nec
Jurgia pestiferaeque rixae,

Sed

Sed grata, somno si placido levat
Fessos aratro cum Dominis boves,
Nutantis annosæque quercus
Umbra, soporiferæque ripae.

In publicorum tunc operum novas
Molitiones pronus & integer
Ineumbit, ac Divos superbis
Indigetes habitare templis

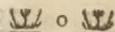
Jubet. Tener vel tunc inopum Pater
Infert asylius pauperiem piis.
Doctas Juventuti Palaestras,
Et mutilis senioque fractis,

(Attrita quorum casside tempora)
Tunc Martiales aedificat Domos.
Tunc impedituras, feroci
Hosti aditum per aperta Regni,

Communit Arces; barbarus unde Dux
Nolit trecentis fulminibus quati.
Tunc pontium moles, simulque
Claustra vagis sinuosa rivis

Ponit. Viarum dulcius Appia,
Saxoque stratum planat iter. Fora
Nec arte dimensas plateas
Innovat, & meliore donat

Forma

Forma. Vetustae maenia Regiae
Corinthiis aut Joniis modis
Exornat; ac in plebis usum
Deliciasque profusus, hortos

Ludis aquosis instruit. In bonum
Commune, semper splendidus omnium
Provisor, at illiberalis,
Et sibimet nisi parcus ipsi.

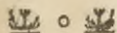
Nil Regiae deest magnificentiae;
Ast hac in ipsa, nil nimium. Pari
Metitur ac æqua bilance,
Qui veniunt abeuntque census;

Modumque cautus servat, ut exitus
Venas opum ne præsuperet, neque
Pars major absumatur aulae
Soricibus. Nihil esse novit

Egente pejus Principe. Proprii
Proin videri vult patrimonii
Attentus argutusque custos.
Solicitus magis anxiusque,

Non rem tributis augeat ut suam,
Sed ut Paterna demat onus manu,
Solventis è parvo coloni,
Et tenuem sibi vix agello

Prae-

Præbente vitam. Quippe bonus Parens,
 (Ut est Parens, Rex officii memor)
 Ceu liberos, & dulcis instar
 Prolis amat populum, suosque

Cives: & unam respicit ut Domum,
 Quacunque spectat Regnum habitabile.
 Partitus, æquo jure natis,
 Lance pari sua dona, nec plus

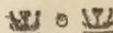
Feliciori, de Patria Viro
 Sed plus merenti: vel probitas diu
 Quem rara secrevit latentem
 Et tacitum, medioque vulgi

Exemit, aptum grandibus, & rei
 Natum gerendæ. Novit enim suos
 Princeps: huic horas diurnas
 Dat studio vigilesque noctes;

Seseque totum sedulus, usui, et
 Unum saluti devovet omnium.
 Nascantur è quo fonte, gnarus,
 Regia jura; datasque nusquam

Fuisse gentes Regibus; at datos
 Fuisse Reges Gentibus: haud sua
 Seseque libertate frustra
 Trux hominum genus exuisse,

Non

Non ut Tirannos, (sunt miseræ quibus
 Turbae gementum grataque servitus)
 Sed ut pios justosque Patres
 Deligeret, memoresque, sese

Certis teneri Legibus. His nisi
 Subesse Reges se quoque sentiant,
 Non temperatam vim, tumultus
 Seditioque nocens sequetur.

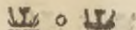
Odere semper, qui metuunt. Metu
 Custode tutum nil bene. Vidimus,
 Si non amor fulcit fidesque,
 Saepe thronos titubare cellos.

Hoc non timebit Rex sapiens, cui,
 Potens in omnes jus animos dabit
 Coelestis ac callens regendi
 Ars homines. Cui sunt benigna,

Quae rite, puris & manibus colit,
 Supplexque placat, Numina: Regios
 Mores & exemplum sequente,
 Ac studiis imitante magnis

Turba, sui vestigia Principis.
 Sic una mens est cum populo Duci,
 Ut vera se sententur, Deoque
 Digna, superstitiosa temnant;

Norint

Norintque, Partem Romuleum Sacris
 Praeesse, summo sub Jove: qui male
 Obliviosos impiosque
 Cuspide saepe monet tremenda,

Quid possit? & quid iuris in infimum
 Telluris Orbem Regnaque maxima
 Sibi reservavit, Coronas
 Ad lubitum arbitriumque mutans.

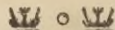
Jam major, aut quae faustior accidit
 Felicibus fors Imperiis? ubi
 Cantare non fastidiosis
 Regibus hæc, cupidisque veri,

Fas est. In Aulis stat male veritas:
 At Rex Magistro discipulus Jove
 Qui regnat, huic primas in omni
 Consilio dat, & aure prona

Audit monentem: sic male noxio
 Errore liber fraudibus & dolo est,
 Sic hostis est nulli, protervum
 Quem Patriæ nisi norit hostem:

Sic Patriæ, quo quisquis amicior,
 Is certus idem Regis Hephæktion.
 Sic cara Majestas supernis
 Disque placet, populis & imis

Aeque

Aeque. Polonis addite regibus
 Regem faventes o Superi! optimum
 Quem nostis, aut hucusque qualem
 Vaticinæ cecinere Musæ.

Sic Pax beatos alma feret dies:
 Sic prosperorum Civibus omnium
 Spes omnis & fortuna crescet:
 Perque libros, per & ora sæclis

Narrata feris, gloria nominis,
 Et laus & ingens Imperii decus
 Clarescet, audietque, toto
 Gentibus Oceano revulsis.

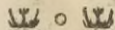
CUM REGIÆ MAJESTATI,
 JUVENTUS COLLEGI NOBILIUM
 VARSAVIENSIS,
Sese in eodem presentaret:
 Nomine Instituti Scholarum Piarum.
 ORATIO.

Cætus Noster exiguus, dum MAJE-
 STATEM TUAM, REX AUGUSTE,
 intra horum angustias parietum,
 cum summæ, quam mens capere
 potest, venerationis sensu, parique animorum ala-
 critate salutat, fastis in perenne monumentum in-
 scribet suis, & locum hunc, luce REGIÆ Præsen-
 tiæ collustratum, qui nobis deinceps facer, & di-
 em hunc, qui posteris nostris memorabilis erit.

Osten-

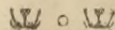

Ostendis clare PRINCIPUM humanissime, cum maximis rebus pro ratione temporis consulueris, etiam ad minima quævis & humilia REGIAS TUAS curas extendi. Civitatem universam animo tenes, nec primos solum, sed & postremos TUI Sceptri præsidio tutos felicesque vis esse. Istud scilicet DEI est, (cujus jam in hoc Regno vices obeundæ TIBI sunt) magnis perinde ac parvis prospicere, tantoque Providentiam Ejus magis esse admirabilem oportet.

Gratulamur Nobis itaque & incredibili gestimus lætitia, talem Nobis divinitus concessum esse Principem, cujus diligentia omnes Reipublicæ partes complectatur, quique hanc etiam sibi minime contemnendam, putet, quæ circa educationem Juventutis versatur. Male enim verò cum sibi tum Reipublicæ consulunt ii Principes, apud quos Juvenum educandorum ratio, res est ultima, nec digna quidem de qua regiè cogitent, cui aliquam impendant operam. Fundamentum tamen, salus, ac origo omnis in Republica boni, est recta ac diligens Adolescentum Institutio.

Quam jam bene hac de re sperandum nobis est, sub sapientissimo omnique virtutis ac doctrinæ genere exulto Rege? eodemque in ea disciplina educato, quam vel maximos orbis Principes in instituendis suis Liberis imitari deceret, & quæ illi præcipuè viam etiam certam & facilem ad Thronum aperuerit. Nisi enim REX AUGUSTE, prospicientibus eminens, quid tecum eventurum esset, fatis, nisi inquam ita educatus esses, REX non esses. Sensit id & ille peritissimus Heroum cognitor Judexq; REX Borussia qui præclarissima inter de Te judicia, id Tibi laudis tribuisse Legatoque Nostro dixisse fertur: Scire se, Magni

Viri

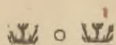
Viri Heroisque illius PONIATOVII, & Principis CZARTORYSCIAE Feminae lætissimæ & æstimatissimæ TE esse Prolem, adeoque præstantissimos clarissimosque Parentes TUOS, eam TIBI educationem dedisse, quæ Te solio parem Regio formasset, dignumque & idoneum ad regendam, in qua Natus es, Gentem liberam effecisset. Ita pulchrum majus beneficium Patriæ præstare possunt, omnes boni Parentes, quam cum liberos suos quanta possunt diligentia, in quam optimos formare Reipublicæ Viros, vel à teneris student. Ad quod ut eos regaliter iuves, nedum iis optimo vis esse exemplo, sed & Scholam equestrem ope Tua & Reipub: eisdem fundandam paterne polliceris, quæ, si quid aliud, Nomen Tuum immortale gratissimumque posteris reddet.

Quid iam in TE Potentissime ac Optime AUGUSTE Noster, hæc animi præcipuè TUI cultura effecit? id videlicet, quod summum, quod primum, quod unum in maximis desideratur Principibus, ea TE nimirum imbuunt ornavitque sapientia, quæ omnes regnandi artes circumscribit, quæ satis est ad felicem beatamque reddendam Rempublicam, qua Tu tanta, juxta omnium qui Te norint hominum, de Te honorificentissimam opinionem, es præditus, ut ea sapientissimis quibusvis, & antiquis, & Tecum hodie Sceptra gerentibus Principibus, TE comparare, libenter ac cum ingenti Nationis Nostræ gloria soleamus. Itaque qui reliquis Civibus sapientia præcellis, iisdem ut imperes, meruisti: ne illam præcis quibusdam felicibusque populis invidemus gloriam, eos, sapientissimos duntaxat optimosque omnium Civium, semper ad Sceptra quæsisse.

Jam quidquid inde boni, ornamentum, ac gloria

B

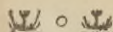
ria

riæ, ut certo speramus, in hanc redundabit Rempublicam, id omne, post Deum O. M. nos gratique nostri posteris in acceptis referemus ac perpetuo tribuemus, nedum præstantissimo universæ Nationis à Celsissimo Primato prudentissime ac laboriosissime gubernatæ delectui, verum etiam ac imprimis Celsissimis Avunculis Tuis, cara illa sacraque Nobis Jagellonum stirpe profectis, Cancellario Supremo M. D. Lit. Palatino Russiæ, Antifititque Polnaniæ, qui pro restituendo veteri splendore Imperii famaque Poloni nominis, tam provide, tam sapienter fortiterque rem omnem conduxerunt, ut jam omnia ad fortunatum tranquillumque deduxerint exitum.

Quod itaque honorificentissimum, ac immortale decus sit, tam antiquissimæ Nobilissimæque Familiæ PONIATOWSCIORUM, ad summum augustumque evectæ fastigium, quam Carissimis Tibi perinde ac Patriæ, dignissimisque Fratribus TUÆ Maiestatis, Supremo Præfecto Palatii Regii, Viro in Republica summos inter æstimatissimo, alteri Clarissimo, in exercitu Austriaco Generali Duci, qui sibi gloriam parem maximis Ducibus, scientiâ rei militaris, sanguine & innumeris vulneribus peperit: ac optimo doctissimoque Sacerdoti Fratrum minimo, cujus virtuti & doctrinæ singulari ad primos in Ecclesia & Republ: honores, & Magistratus certa patet via: Carissimis denique, ac omni sexûs laude merito ornandis, Sororibus Tuis: omnibusque claro Sanguine junctis:

Quod vero cumprimis felix faustumque sit amplissimo toti Senatui, fortissimo Equestri Ordini, Exercitibus, Tribunalibus, Urbibus & cuncto Populo: quod auspiciatissimum sit Religioni & Patriæ:

Patriæ: quod imo fortunatum sit universæ Reipublicæ Christianæ, tanta Sapientia pollentem, bono humani generis ornametoque Regum, suffragiis liberæ Gentis, nos nactos esse Principem: hæc proinde tessera longe lateque per Provincias a Cive ad Civem, a nostratibus ad externos divulgatur & permeet: Sapientem habemus Regem!

Jam cum genuinus sit sapientiæ fructus, quod nempe illa, juxta divina oracula, sit pulchræ dilectionis mater; amaris certe, amarique Te ac diligere Ipse sentis, REX STANISLAE AUGUSTE! qui nuper flagrantissimum ac incredibilem quandam in Te Civium universorum amorem contemplando, continere Te non potueris, quin in hæc erumperes verba: *neminem dicebas, è Regum vel maximorum filiis, dum Thronos conscendunt paternos, eam aut nosse, aut posse sentire dulcedinem, jucunditatem, voluptatemque animi, quam tu sentires, dum quod necessario illis sors nascendi, Tibi libere, omnium caritas & benevolentia Civium, eorumdemque mirabilis illa nec unquam usitata nemine excepto concordia, Imperium obtulit.* Ita cogitando certe non deciperis. Quis enim sapientem non deposcat, non amet, non desideret Principem? qui de sua, quam optimè norit Republica, tam præclare cogitat, qui illam tot annis consilio destitutam è funesto Anarchiæ Statu liberandam suscipit, quis inquam tali Principi non optimè velit?

Et hæc ipsa lectissima ac nobilissima Juventus, quæ se Tuæ Maiestati hilaris & læta præsentat, id ipsum jam, quod Te nempe vehementer amet, frontibus, oculis vultuque præferebat, & Tibi palam facit. Nos continuo eidem inspirandæ non desumus, quid DEO, quid REGI, quid Patriæ debeat. Præcepta, autem Leges mandataque Majestatis

V O V

jestatis Tuæ, dum Tibi aliquando vacaverit, præstolamur, quibus quam optimam rationem educandæ Juventutis divina Tua Nobis præscribet, præcipietque prudentia.

Nunc jam Scholæ Piæ utriusque Provinciæ feliciter Sceptro TUO subiectæ, de Majestate Tua & Patria optime mereri cupientes, à gloriosissimis Parentibus TUIS, ut Majestas TUA meminisse dignabitur, semper protectæ, clementiæ, tutelæ, & Regiæ defensionis TUÆ, sese, suaque jura & Privilegia, à Regibus & Republ: iisdem concessa, humillime majoremque in modum commendant.

Cicero ad Cæsarem.

Omnia sunt excitanda tibi C. Cæsar uni, quæ jacere sentis percussa atque prostrata: constituenda judicia, revocanda fides, comprimendæ libidines, propaganda soboles: omnia, quæ dilapsa jam fluxerunt, feveris legibus vincienda sunt. Non fuit recusandum, in tanto animorum ardore, quin quassata Respublica, multa perderet ornamenta dignitatis, & præsidia stabilitatis suæ: Quæ quidem nunc Tibi omnia vulnera curanda sunt: quibus præter Te, mederi nemo potest. Omnium salutem Civium cunctamque Remp: res Tuæ complexæ sunt. Orat. pro Marc. Marcello.

